

Smerujeme Do Pekla

Decko

To že vidíš že svet smeruje do piči,
neznačí že si lumen - je to jasné každej opici.
No začni u seba rátaj dobré, zlé skutky,
či seješ do ľudí často radosti či smútky.

Zlosti búrky aj chůtky zla,
každý počin zlosyna raz sa vyplaví zo dna.
Tí dobrí počujú popri váhaní hlasy dva,
no duše diabla pevne popierajú zmysel svedomia.

Každý myslí na seba, zabúda na iných,
reťazové reakcie, dopady na nevinných.
A činy debilných morálny odpad pre hnilych,
neradím sa medzi tých topím sa v mori previnilých.

Kráčame mu v ústrety jak stádo pakoní,
sme tam jak na koni, sme lakomí, nemáme zákony.
Dobro už neni jak Mattoni, odpadu na tony,
krivdí brat bratovi režú sa nožami na kartóny.

Oheň jak ide z papule drakovi,
a mátohy nás upečú zožerú za živa jak závin makový.
Žiadne okná či balkóny, vankúše, paplóny,
len oheň, mráz a na stenách križe Petrov a hákový.

Slepí jak patróny s nárokmi na tróny,
tam smerujeme a nevidíme že neni cesty späť.
Pribití o nákovy budeme závidieť krídla vtákovi,
niekedy mávam divný pocit že už tam sme.

Nevedie tam diaľnica - ani cesta prvej triedy,
vedú tam naše skurvené hriechy!
Nerátaj ich - mohlo by to boleť,
otázka je, či sme pripravení zhorieť.

Nevedie tam diaľnica - ani cesta prvej triedy,
vedú tam naše skurvené hriechy!
Na bráne je nápis - Vitajte v pekle,
tu zhoríte všetci jak fakle!

Ľudia na ulici pohľadom sa vraždia,
máme na ramenách milión hriechov jak kvapiek dažďa.
Na dušach dráždia, skutky čo nás ťazia,
démoni v ohnivých vodách po nás bažia.

Vidím niektorých menia sa jak likani,
a choré hlavy sa kúpu s deťmi vo vani.
Pri dohováraní sme jak barani,
a titulu burani sa nečudujme - pri našom chovaní.

Zrazu každý chce byť svätý,
tú malú štipku dobra ťaháš ledva z päty.
Ja som pripravený nezaháňaj mi lístok,
mám ich po kokot - môj známy je Mefisto!

DAME:

Každý z nás čo tu je má temnú stránku svojho ja,
ale ne každý o tom vie a záleží od postoja.
Viem, že som spravil veci čo ma mrzia - mohli byť inak,
dnes a chcel som zmeniť smer, lenže na lodi nie sú veslá.

Máme v sebe dve strany ako mince hlava orol,
zabíjame si do rakvy klince, žhavíme kotol.
Pod sebou pílime konár pod ktorým je peklo,
generácia chorá, znie chorál a vreskot.

Na prstoch sa snažím tu porátať čestnosť,
bohužiaľ ostávam stáť so zavretou päťou.
Podstata v nás ostáva na večnosť,
tak posad' sa k nám, Expres - smer peklo!

REFRÉN (DECKO):

Nevedie tam diaľnica - ani cesta prvej triedy,
vedú tam naše skurvené hriechy!
Nerátaj ich - mohlo by to bolet',
otázka je, či sme pripravení zhorieť.

Nevedie tam diaľnica - ani cesta prvej triedy,
vedú tam naše skurvené hriechy!
Na bráne je nápis - Vitajte v pekle,
tu zhoríte všetci jak fakle!

SEPAR:

Na ramene sedí mi havran, vidím cez jeho oči,
vidím rozbitú ulicu a v strede horí kočík.
Blesky bombardujú mesto, z okien šľahajú plamene,
zúfalstvo na ľudí padá s ťažobou jak kamene.

Každý za to môže sám, za sebou vlečie svoje činy,
svorka zatúlaných psov ti útočí na slabiny.
Cítiš strach a nevieš čo sa s tebou deje,
hľadáš svetlo východisko - nikto nevie kde je.

Všetci boli prudko múdri more robili ramená,
teraz majú pokoru predtým nevedeli čo znamená.
Jak slamená budova zhoríš - vietor odnesie len popol,
každý rád vystojí si radu aby do teba kopol.

REBEL:

Pomaly, no iste alebo skôr - rýchlo a jasne,
sa vraj mení raj v peklo a svetlo zhasne.
Veci by sa mali zmeniť, no samé nie,
nie si mladý, no svoj strach ber ako znamenie.

Kamene, plamene a vysoké múry,
žeravé pramene a previnilých sú plné fúry.
Je to fér, Lucifer už dole do pece kúri,
niekto tam hore vraj všetko vidí a zúri.

Príroda sa búri, si brúsi pazúry,
a my zrazu ostávame jak miniatúry.
Sebeckosť v hlavách tupých ľudí na zmenu súri,

smer je peklo a my v ňom iba kreatúry.

Kompletná rekonštrukcia textu:
Marek "Nero" Babjak